

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Kaňákovou v právní věci **žalobce: O.V.**, bytem CH.,T.634, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, č.j. X, o částečném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 10. 2009, č.j. X, kterým žalovaná s odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 44 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) žalobci odejmula částečný invalidní důchod od 16. 11. 2009 s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 5. 10. 2009 žalobci poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 15%.

V žalobě namítl, že s předmětným rozhodnutím žalované nesouhlasí. K posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ústí nad Labem uvedl, že posudkový lékař nepřihlédl ke kyfoskopioze jako důvodu částečné invalidity. Od úrazu v roce 1987 trpí úpornou nespavostí, je od roku 1987 sledován na psychiatrii. Žalobce uvedl, že posudkový lékař nevzal v úvahu skutečnost, že se jeho zdravotní stav oproti roku 1987 nadále zhoršil.

Žalovaná v písemném vyjádření toliko stručně uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu, přičemž k důkazu navrhla vypracovat posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Při jednání dne 19. 7. 2010 žalobce uvedl, že Posudková komise MPSV ČR při vypracování posudku ze dne 10. 5. 2010 vůbec nepřihlédla k novým lékařským nálezům, které jí žalobce předložil, a to k rentgenovému nálezu ze dne 6. 5. 2010 a k vyšetření ze dne 6. 5. 2010 a 10. 5. 2010.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu setrvala na napadeném rozhodnutí a odkázala na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí obsažené v jí vypracovaném posudku ze dne 10. 5. 2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s.. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není nikterak důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, která při kontrolní lékařské prohlídce dne 5. 10. 2009 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, není ani částečně invalidní podle § 44 zákona o důchodovém pojištění. Dle závěru dotyčné lékařky procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá 15%, tj. postižení uvedenému v kapitole V oddílu položce 3 písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že pokud se zjistí, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti

pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění.

V projednávané věci byl žalobci odejmut od 16. 11. 2009 částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 5. 10. 2009 žalobci poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 15%, takže žalobce již není částečně invalidní.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 15. 10. 2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejméně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky.

Jak již bylo výše zmíněno, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, která žalobce vyšetřila a učinila závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o částečné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 10. 5. 2010. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl přešetřen

odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů, obvodní zdravotní dokumentace a vyšetření žalobce pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona o důchodovém pojištění. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise konstatovala, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotí dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. podle kapitoly V, položka 3, písmeno a) 15% (5-15%). Horní hranici rozmezí komise použila s ohledem k lehkému vleklému vertebrogennímu syndromu hrudní a bederní páteře, se st. po kompresivní zlomenině obratle Th 9 dle anam. při autohavárii v r. 1987. Dále komise použila ustanovení § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a zvýšila na celoživotně vykonávanou dělnickou profesi o 10%, tedy celkem na 25%. Zcela shodné % rozmezí by komise volila, i kdyby na prvním místě uvedla vleklý VAS hrudněbederní. Komise konstatovala, že žalobce nebyl obecně schopen vykonávat fyzicky nadměrně těžké dělnické práce s přenášením těžkých břemen, práce ve vynucených polohách a v nepříznivých klimat. podmínkách. Obecně byl schopen vykonávat dělnické práce středně těžké za výše uvedených podmínek.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 10. 5. 2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí sice oproti lékařce Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 25% namísto 15%, ovšem přes tuto skutečnost žalobce stále nesplnil podmínku částečné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 33% míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na plný invalidní důchod nemůže být je subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu jakéhokoliv, resp. většiny zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékaři doporučeného vhodného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají při přijetí do zaměstnání přednost uchazečům s bezvadným zdravotním

stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem. Což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 19. července 2010

JUDr. Iva Kaňáková v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová